

grovhed i Grækenland, så må de danske myndigheder sige, at det er vi betænkelige ved, for vi har eksempler på, at danskere, der er grebet på fersk gerning i Grækenland, har fået en unfair retssag, og det må de ikke få ifølge vores almindelige forpligtelser over for menneskerettighedsinstitutionerne, og derfor tør vi simpelt hen ikke udlevere danske statsborgere til det græske retssystem.

Sådan en sag som den med Grækenland er vigtig, fordi den illustrerer, hvordan retssystemet i det pågældende land fungerer, og derfor kommer det til at påvirke de afgørelser, der vil ske som følge af denne her udleveringsaftale, når denne her udleveringslovgivning bliver lavet.

Så jeg mener, at der er al mulig grund til at sige, at vi skal have en grundig udvalgsbehandling. Nu har vi nogle ekstra eksempler på, hvad der kan ske. Men det er klart, at det er det nationale retssystem, der her vil blive målt med en international alen, og det vil være helt klart, at det enkelte lands retssystem vil blive holdt op mod det retssystem, de andre lande har, og derved kommer der en meget nyttig sammenligningsproces, hvor man kan spørge: Er det virkelig rimeligt, at vi har så store forskelle, og er der nogle lande, som skal gøre sig meget stor umage for at have et retssystem, som alle de øvrige lande kan være helt trygge ved? Sagen er jo netop, at alle landene har underskrevet og tiltrådt nøjagtig de samme menneskerettighedskonventioner, men tilsyneladende ikke har helt den samme opfattelse af, hvor grundig man skal være i overholdelsen af dem.

Fra Det Radikale Venstres side er vi klar over, at det er et stort skridt at tage at lave denne her udleveringslov og have rammeaftalen i det hele taget, men vi er overbeviste om, at det er det rigtige at have en lovgivning, der sikrer, at det sted, hvor forbrydelsen eller lovovertrædelsen er begået, det lands myndigheder skal også føre retsagen. Det er det lands regler, der skal gælde for sagens endelige afgørelse.

Derfor støtter vi lovforslaget, men vi vil også meget, meget gerne have disse forskellige tvivls spørgsmål belyst grundigt i Retsudvalget.

Kl. 14.50

Line Barfod (EL):

Jeg vil starte med at sige, at selv om det er forfærdeligt for de to mennesker, der blev dømt i Grækenland, er det da godt, at der kom en kon-

kret sag, så folk i Danmark fik øjnene op for, hvad det egentlig er, man kan risikere.

Advokatrådet havde jo allerede, da man lavede hørings svar, og da vi havde debatten i forhold til terrorpakken, gjort opmærksom på, at der kunne være problemer med retssystemet i nogle lande, og at Italien f.eks. flere gange er blevet dømt ved Menneskerettighedsdomstolen for ikke at leve op til kravet om retfærdig rettergang.

Men desværre er det jo tit sådan, at der skal nogle konkrete sager på bordet og ud i pressen, før det egentlig går op for folk, hvad konsekvenserne kan være.

Vedtagelsen af rammeafgårelsen om den europæiske arrestordre skete i panikken efter den frygtelige terrorhandling den 11. september. Ingen af dem, der arbejder på området, ønskede denne omfattende EU-harmonisering. Både dommere, politi, anklagemyndighed og advokater sagde fra sidste år.

Men Europa-Kommissionen jubede: Nu er EU ét retligt område. De fik gennemført det forslag, der havde ligget i skufferne i flere år, og som indtil den 11. september altid var blevet afvist, og som ingen havde troet nogen sinde ville blive gennemført, i hvert fald ikke i den form, det lå.

Folketingets formelle godkendelse skete i maj måned sidste år med 1 måneds behandling i Folketingets travleste tid, selv om sagen ramler lige ind i forhold til to af de forbehold, Danmark har: det retlige område og unionsborgerskabet. Alligevel var der ingen folkelig debat.

Der er tale om en så vidtrækkende harmonisering, at ingen kan overskue konsekvenserne. Alligevel var der ingen tid til grundige undersøgelser og overvejelser af, hvad dette kan betyde, og hvor vi skal passe på.

Nu er tiden så kommet til den danske implementering, og eftertanken har heldigvis meldt sig. Justitsministeriet har lyttet til en række af de indvendinger, som Enhedslisten og andre kom med sidste år, og har forsøgt at begrænse skadevirkningerne.

Heldigvis lægger lovforslaget op til, at man trods alt ikke vil udlevere danske statsborgere for at have begået en handling i Danmark, der ikke er strafbar i Danmark. Det var ellers muligt efter rammeafgårelsen. Der er også blevet indsat en bestemmelse om, at man ikke må udleveres, hvis man kan risikere at blive udsat for tortur. Vi kan sige, at det egentlig er utroligt, at det er nødvendigt, men det er det jo desværre.